MONOGRAFJA

RODZINY

ZAREMBÓW NA CIELCZY

CIELECKICH

NAPISAŁ

K. A. Z. C.

KRAKÓW — 1930

MONOGRAFJA
RODZINY ZAREMBÓW NA CIELCZY
CIELECKICH

MONOGRAFJA

RODZINY

ZAREMBÓW NA CIELCZY

CIELECKICH

NAPISAŁ

K. A. Z. C.

29. III. 36.

KRAKÓW — 1930.

Miejska Biblioteka Publiczna w Tarnowie
Dział Starych Druków i Książki XIX-w.
im. J. Słowackiego
SDh - 1773

Miejska Biblioteka Publiczna im. Juliusza Słowackiego TARNÓW
C-90334

82
Mon

P/192/2019

SŁOWO WSTĘPNE.

Być dumnym na swe pochodzenie, niem się szczycić i wynosić ponad innych, to dowód płytkiego, ograniczonego rozumu, bezmyślnej próżności i małej wartości osobistej.

Ludzi bowiem powinniśmy oceniać jedynie wedle ich rzeczywistej, osobistej wartości bez względu na ich pochodzenie. Ale, jeżeli ktoś ma tradycję rodzinną, a jej nie szanuje, jej nie ceni, na nią nie zważa, tak to jest znowu dowodem jego małej wartości moralnej, albowiem ta dobra tradycja rodzinna, rodowa, to arcycenny kapitał, który może i powinien nam dawać wysoko wartościowy procent na nasze życie. — Te dobre tradycje jednak wkładają na nas pewne obowiązki, nieraz utrudniające nam życie, bo „noblesse oblige".

Stanisław Tarnowski swego czasu mając odczyt o Rzewuskich, dobrze się wyraził mówiąc, że wnuk i prawnuk w ważnych chwilach swego życia powinien mieć baczność na dziadka i pradziadka, aby jego czyny nie były w sprzeczności z ich etycznymi poglądami. — Homo novus może posiąść największą wiedzę, dobre wychowanie, nieobliczalne skarby, lecz tradycji rodowej nigdy mieć nie może. — To też socjaliści i komuniści tej tradycji rodowej i tego, co ona dać może t. j. tej wyższości moralnej, nigdy szlachcie wybaczyć nie mogą, bo jej nam wydrzeć nie są w stanie. Tej tradycji trza jednak pilnować, trza umieć ją rozumieć i co o niej wiemy trza skrzętnie notować, w myśli odświeżać, z tym więc zamiarem biorę pióro do ręki, aby kreślić w krótkości monografją rodziny Zarembów z Cielczy Cieleckich.

ZAREMBOWIE I ICH HERB.

Zarembowie i herb Zaremba mają być pochodzenia obcego. Paprocki i Długosz mówią, że Zarembowie przybyli z Niemiec. Okolski stanowczo twierdzi, żę z Czech, gdzie za jego życia były rodziny tego herbu używające. Okolski zaznacza jakoby wśród legjonów Pompejusza jeden legjon miał na swych sztandarach lwa wyskakującego z muru.

Po pokonaniu Pompejusza przez Cezara i rozbiciu jego wojsk, część jednego legjonu miała się skryć w krainie Markomanów t. j. Czech, skąd mieli przybyć Zarembowie do Lechji, używając za swe godło lwa wyskakującego z muru.

Niesiecki opiera się na Okolskim. Długosz w swej kronice pisze jakoby Zarembowie przybyli za Bolesława III. około r. 1100, ale Okolski cytuje Gedeona Zarembę biskupa krakowskiego jeszcze w r. 1008 oraz Janka Zarembę, który przewodził wojskami Bolesława Chrobrego, wreszcie mówi, że za czasów przedhistorycznych jeden z dwunastu wojewodów rządzących Lechją, miał być Zaremba.

W każdym razie Zarembowie przybyli do Lechji znacznie przed Bolesławem III, niewątpliwie w epoce jeszcze pogańskiej i mogą się zaliczać do prastarych rodów Wielkopolskich na równi z Łodzicami, Nałęczami i Grzymalitami.

OPIS HERBU ZAREMBU.

Pól tarczy herbowej od dołu zajmuje mur biały, przyozdobiony blankami, na tym murze są kamienie w złoto oprawne. Niesiecki podaje w pierwszym rzędzie dwa takie kamienie, Paprocki trzy, a obydwaj dodają jeszcze jeden kamień podobny poniżej górnego rzędu pośrodku. Z muru powyższego wyska-

kuje do połowy lew czarny z łapami do góry podniesionemi, z paszczy otwartej wystaje język a ogon lwa podniesiony do góry. Lew ten czarny spoczywa na tle, wedle Paprockiego, niebieskiem, czyli lazurowem. Rodziny pieczętujące się herbem Zaremba używają różnych barw tego pola herbowego, a to błękitnego, czerwonego, żółtego czyli złotego; — najwłaściwszą jednak barwą tego pola herbowego wydaje się być barwa jasnobrunatna z połyskiem złotawym t. j. miedzianna, zbliżona do „vieil or“, bo wedle zasad heraldyki kolor nie ma być na kolorze, tylko zawsze kolor na metalu lub odwrotnie. Na koronie, na hełmie jest taki sam lew czarny jak w tarczy i w tej samej postawie. Kamienie na murze w złoto oprawne bywają też rozmaite, albo całe złote, albo bywają szafirowe w złoto oprawne. Wedle Niesieckiego, tego herbu używało 20 rodzin, przeważnie od rodu Zarembów pochodzących, z wyjątkiem Ginetów, z pochodzenia Litwinów, przyjętych przez Zarembów do ich herbu podczas unji Horodelskiej.

Za czasów pierwszych Piastów i aż do 16-go wieku, Zarembowie należeli do najpotężniejszych magnackich rodów w Polsce. Potem, gdy stolica państwa została przeniesioną na stałe do Krakowa, ustąpili z pierwszego pola wraz z innymi rodami Wielkopolskimi, robiąc miejsce powstającym rodom magnackim Małopolskim.

W wieku 12-ym i 13-ym Zarembowie używali tytułu hrabiowskiego, odznaczali się walecznością i butą. Mieli być oni przeciwnikami Króla Przemysława. Bielski fol. 203: „potomności podaje, jako i o Nałęczach, że gdy na nich jakieś porozumienie miano o zabicie Przemysława II, wtórego Króla Polskiego, niegodziło się im w czerwonych szatach chodzić, ani w jednymże uffie iść do potrzeby z drugimi, dopiero za Kazimierza Wielkiego, gdy się w potrzebie z Rusią z wielką serca odwagą popisali, do wszystkich dawnych prerogatyw przypuszczeni zostali“. Przez Kazimierza W. grody Czerwieńskie zostały zajęte głównie z pomocą hufców Zarembów.

Pod Grunwaldem również mieli oni liczny swój hufiec. Wogóle ród Zarembów jako taki wydał: 3-ch biskupów, 14-u

wojewodów, 1-go ministra i 16-stu kasztelanów, głównie do końca 16-go wieku. Ród ten potężny rozpadł się potem na pojedyncze gałęzie, które od swych włości przybrały rodzinne nazwy. Tak z Grabowa Grabowscy, z Jaraczewa Jaraczewscy, ze Skrzynna Skrzyńscy i t. p. Do tych rodzin należą Zarembowie z Cielczy czyli z Cielec Cieleccy, tylko jedna gałęź pozostała przy nazwie czysto Zaremba, lecz majątkowo podupadła, straciła w późniejszych wiekach na znaczeniu.

ZAREMBOWIE Z CIELCZY CIELECCY.

Zarembowie z Cielczy czy z Cielec Cieleccy z magnackiego rodu Zarembów przybierając nazwę Cieleckich, stają się rodziną choć zamożną i nie zawisłą, lecz już tylko szlachecką. Jako Cieleccy liczą tylko 1-go biskupa i 6-ciu kasztelanów. Mamy w Polsce dużo rodzin o ilustracjach o wiele świetniejszych, ale starszej nie mamy, bo jak wyż wskazywaliśmy, Cieleccy przez Zarembów sięgają czasów pogańskich, jak u nas, przedhistorycznych. — Zarembowie-Cieleccy wywodzą swą nazwę od dóbr Cielcze vel Cielce. Włości te leżały pierw w powiecie pyzdroskim, dziś pleszewskim.

Pierwsza zmianka o Cielcach znajduje się w kodeksie Wielkopolskim r. 1257, posiada je Jan Zaremba na Cielczy wojewoda i kasztelan kaliski. Jego synowie są: Andrzej biskup Poznański i kanclerz W. Koronny † 1316, Mikołaj wojewoda kaliski i Wojciech Zaremba na Cielczy kasztelan Santocki † 1306. Od tego Wojciecha wyprowadzamy ród Cieleckich. Jego syn Mikołaj Zaremba na Tworkowie i Cielczy ma syna Filipa kasztelana księzkiego † 1416, ten pierwszy pisze się na Cielczy Zaremba Cielecki i jest tem samem protoplastą rodziny Cieleckich. — Filip z żony Halszki (Elżbiety), nieznanego nazwiska zostawił dwóch synów: Mikołaja i Wojciecha vel Olbrachta, dziedzica Cielczy i innych dóbr. On znowu miał czterech synów, z których Mikołaj Zaremba Cielecki był najprzód chorążym a potem kasztelanem kaliskim † 1446 r., ale

ród Cieleckich prowadzi dalej Maciej Zaremba Cielecki, który nabył od swych braci działy na Cielczy i stale pisze się Cielecki.

To nazwisko ustala się dopiero wtedy, lecz jeszcze nie jeden pojedynczy członek tej rodziny choć jest Cieleckim, powraca do nazwy tylko Zaremba. Tak Marcin, dworzanin Zygmunta I, który był delegowany od tego Króla w r. 1526 dla zbadania zgonu ostatniego księcia Piasta Mazowieckiego, pisał się tylko Zaremba, choć ojciec jego był Cieleckim. Synem Macieja jest Mikołaj Zaremba Cielecki † 1521 r. Ten pisał się na Wielawsi i Cielczy, miał on dwie żony: Agnieszkę Roszkowską kasztelankę gnieznieńską i Małgorzatę Palędzką. Tu do tej monografji dołączone drzewo genealogiczne wskazuje dokładnie rozrodzenie rodziny Zarembów Cieleckich, począwszy od Jana Zaremby na Cielczy wojewody i kasztelana kaliskiego † 1273 r., aż do naszych czasów, — nie będę więc to rozrodzenie pojedynczo nakreślał. Powiem tylko, że wytworzyły się dwie główne linje czyli odnogi rodowe od dwóch synów Mikołaja. Starsza linja, idąca od Jana t. z. „Groszka“, zmarłego w r. 1564, i młodsza od Bartłomieja piszącego się na Cielczy i Wielowsi, zmarłego r. 1596. — Obie te linje przetrwały do dni naszych. Dalej będę w tym zarysie monograficznym już tylko cytował pojedynczych członków rodziny, o których wogóle będę miał coś nieco do powiedzenia.

Jerzy, syn Mikołaja, był sekretarzem i podkomorzym Zygmunta Augusta i Stefana Batorego, zmarł 1598. Starowolski opisuje jego nagrobek. Jakób zdaje się syn Jana sędziego Poznańskiego „jeden z najuczeńszych mężów swego czasu“ (Kosiński) przełożył dzieło Frontyna o sztuce wojennej, wyszło z druku w r. 1609. Stanisław odkupiwszy od Jelowickich Cerekwicę, zaczął się pisać z Cerekwicy Cerekwickim i dał początek tej rodzinie, która wymarła w XVIII wieku.

Mikołaj, podsędek Poznański, pan znacznego majątku, należał razem z Krzysztofem w r. 1606 do rokoszu Zebrzydowskiego. Ten Krzysztof najprzód podczaszy Poznański, potem kasztelan Śremski, w r. 1608 posłował od województw

Wielkopolskich do Króla Zygmunta III. Mikołajowi syn jego Jakób, kanonik Poznański, wzniósł w katedrze Poznańskiej nagrobek. Hieronim, syn Bartłomieja urodzony z Gajewskiej, długie lata spędził na dworze Zygmunta III. Najprzód był on sekretarzem królewskim, potem w r. 1613 został referentem wielkim koronnym. Jeździł w poselstwie do Książąt Włoskich i do Wiednia po arcyksiężnę Konstancję, żonę Zygmunta III i został jej kanclerzem. Potem w wieku późniejszym wstąpiwszy do stanu duchownego, otrzymał biskupstwo Płockie, na którem zmarł w r. 1627. Był on wysoko cenionym, jako mąż niezwykłej pobożności, nauki i dobroci. Bratanek jego Zygmunt wystawił mu pomnik w katedrze Płockiej. Ten pomnik opisuje Starowolski. Również Starowolski f. 146 opisuje pomnik Teodora Cieleckiego, młodzieńca niezwykłych cnót i zdolności, zmarłego przedwcześnie w r. 1628, któremu Akademja Jagiellońska wystawiła pomnik w kościele St. Trójcy w Krakowie. Łukasz † 1638, Maciej † 1648 i Zygmunt † 1652, wszyscy trzej byli sekretarzami królewskimi, ten ostatni stanu duchownego, był kanonikiem krakowskim, poznańskim i gnieznieńskim. Pomnik jego znajduje się w katedrze Poznańskiej.

Wogóle rodzina Cieleckich wydała duchownych na służbę Bożą bardzo wielu i posiadała własną kanonję przy katedrze Płockiej, fundowaną w r. 1705. Ale ród ten służył również rycersko Ojczyźnie nader dzielnie. — Cieleccy padli w następujących bitwach:

Piotr pod Kluszynem (r. 1610), Mikołaj pod Cecorą (r. 1621), Bolesław pod Cudnowem (r. 1660), oraz Ludwik i Franciszek Przecław pod Wiedniem (r. 1683).

Córka Kazimierza starosty powidzkiego, a wnuczka owego Franciszka Przecława, idąc zamąż za Jakóba z Kościelca Działyńskiego syna Mikołaja, wniosła w dom Działyńskich bardzo znaczną fortunę. Katarzyna córka Mikołaja † 1593, była za Janem Gębickim, podczaszym Poznańskim i była matką 5-ciu senatorów t. j. dwóch biskupów, 1 wojewody i 2 kasztelanów. Andrzej Cielecki, syn Jana sędziego Poznańskiego, rotmistrz husarski, odznaczył się w walkach przeciwko Kozakom i Szwe-

dom i przyczynił się do zdobycia Wielunia w r. 1656. „Brał on też udział w wyprawie do Brandeburgji, czem rozjątrzony nieprzyjaciel później zniszczył jego majątki i nałożył cenę na jego głowę“. (Kosiński). Mikołaj kanonik płocki, mąż wielkiej nauki i wymowy kaznodzieja „w wielkich był względach u Króla Jana III, a z rzadką skromnością ofiarowanych przez niego wysokich godności duchownych nie przyjął“. (Kosiński). Wtedy żył również Jakób, Miecznik Poznański i kasztelan kamieniecki.

Za czasów Saskich zasługują na wzmiankę: Andrzej, łowczy bracławski, biegły w językach starożytnych, słuchacz wszechnicy Padewskiej, oraz Wojciech, który służył wojskowo. Mianowany pułkownikiem pułku pieszego Królowej (w r. 1746 dekret w archiwum rodzinnem), potem został jenerałem wojsk koronnych. Był on biegłym inżynierem i strategikiem i w wojnie w r. 1733 i 1734 oddał wielkie usługi Augustowi III. Wojciech miał za sobą Urszulę de Glajdę Glover, córkę Archibalda baroneta Szkockiego, emigranta Angielskiego, pułkownika wojsk obcego autoramentu, który za ufortyfikowanie Kamieńca Podolskiego, otrzymał indygenat Polski w r. 1726.

Za czasów Stanisława Augusta żyli:

Józef kasztelan Łęcki, Jan kasztelan Spicymirski, starosta prusinowski kawaler orderów polskich, Ignacy podkomorzy królewski, Franciszek starosta muchnowski, deputat na trybunał koronny, Józef starosta borszczowicki, rotmistrz kawalerji narodowej, podkomorzy i dworzanin królewski, Stanisław jenerał-major adjutant Króla, Teodor Marcin również podkomorzy królewski, Maciej pułkownik i wreszcie Andrzej chorąży Szadkowski. Był on marszałkiem konfederacji Barskiej województwa Sandomierskiego i zaciętym konfederatą. Potem korzystał z amnestji i był posłem na sejmie czteroletnim. Józef, starosta borszczowicki, ożeniony z Anną Mycielską, starościanką ośnicką, wdową po Wincentym Potockim, podkomorzym W. Koronnym. Nabył on od rządu austrjackiego w r. 1777 dobra koronne Hadynkowieckie, należące pierw do Starostwa Oryszkowieckiego i przeniósł się z Wielkopolski do ówczesnej

Galicji wschodniej. Za czasów Napoleońskich służył w ulanach polskich jako rotmistrz Antoni Zaremba Cielecki, odznaczył się on pod Gdańskiem w r. 1807. — W r. 1831 służył Konstanty jako porucznik w 2 pułku strzelców konnych.

W drugiej połowie przeszłego wieku, znałem trzech członków rodziny Cieleckich, Alfreda, Zdzisława i Włodzimierza. Wszyscy trzej byli bardzo kulturalni, rozumni, w świecie obyci, przytem dobrzy katolicy i Polacy a w każdym swym cału prawdziwi szlachcice w dobrem znaczeniu tego miana, wiedząc dobrze do czego „noblesse oblige".

Nastąpił r. 1863. Heroiczna walka męczeńskiego narodu kosztowała życia trzech członków rodziny Cieleckich. Zginęli Gustaw, Edmund i Stefan a Władysław dostał się na Sybir. — Stefan, gdy wybuchło powstanie był w Rzymie, w gwardji szlacheckiej papieskiej, utworzył z własnych funduszów oddział złożony ze 150-ciu Włochów i Francuzów i przybył do kraju. Tu powiększył ten oddział do tysiąca ludzi i pod nazwą Orlika walczył przeszło pół roku dość szczęśliwie w północnej części Kongresówki, wreszcie w nieszczęśliwej potyczce ciężko ranny, wzięty do niewoli został przez Rosjan w Szuszczyczu rozstrzelanym. — Na przełomie dziewiętnastego i obecnego wieku zasługuje na zmiankę Artur Zaremba Cielecki.

Wychowany zagranicą przyniósł do kraju zapatrywania społeczne, podówczas większości naszej szlachty zupełnie obce; odczuł on konieczność pracy nad ludem, nietylko aby go narodowo uświadomić, lecz przedewszystkiem, aby go ochronić od wpływów stronnictw przewrotowych. Pracował on społecznie w byłej Galicji przez 35 lat nie szczędząc ni sił swych ni grosza, początkowo zupełnie nie zrozumiany, bez poparcia społeczeństwa, zwłaszcza własnego obozu.

Należał on w r. 1882 do założycieli Towarz. Kółek rolniczych. W r. 1896 dostał się on do Sejmu Galicyjskiego i pozostał posłem do końca istnienia tego sejmu. W r. 1901 objął przewodnictwo Towarz. Kółek rolniczych i to Towarzystwo doprowadził do potężnego rozwoju. W r. 1919 przeprowadził

on połączenie Towarz. Kółek rolniczych z Towarz. Rolniczem Krakowskiem w Towarz. Rolnicze Małopolskie.

Obrany prezesem połączonych towarzystw wyboru nie przyjął, zadawalniając się tytułem prezesa honorowego Towarz. Rolniczego Małopolskiego. Cielecki nie młody, bo urodzony w r. 1850, doznawszy w swem życiu dużo zawodów i rozczarowań, wycofał się z życia publicznego, przeniósł się z byłej Galicji wschodniej do zachodniej i w tej części kraju zamieszkał.

Rząd Polski uznając dawną jego pracę, nadał mu komandorją „Polonji Restituty“ z gwiazdą w r. 1923. Posiada on również komandorją orderu St. Grzegorza od Papieża Piusa X za swą działalność katolicką.

Wielka wojna pustosząc Polskę wyrządziła, jak zresztą bardzo wielu rodzinom, ogromne szkody materjalne rodzinie Cieleckich. Przytem znowu zginęło dwóch jej członków, Juljusz zabity w r. 1914 pod Limanową w wojsku austrjackiem i Piotr w r. 1920 w wojsku polskiem pod Brodami. Podczas wojny bolszewickiej walczyło czterech, Jan jako ochotnik, Włodzimierz, Jerzy i Piotr w służbie w armji stałej.

Obecnie rodzina Zarembów Cieleckich należy do bardzo podupadłych rodów, istnieje jednak jeszcze kilka domów tej rodziny, a w nich kilku młodzieńców. — Mam silną nadzieję, że oni wychowani w uczciwych zasadach, w dawnej tradycji tego rodu, potrafią w przyszłości, godząc się z warunkami tej nowej, od dawnej tak różnej Polski, pracować i działać na chwałę Bożą i na pożytek tej rodzinie zawsze tak drogiej Ojczyzny a ten ród, ufam silnie nie zaginie.

Kraków, w grudniu 1929 roku.

Biblioteka Publiczna Tarnów
C-90534
Miejska Biblioteka Publiczna w Tarnowie im. J. Słowackiego Dział Starych Druków i Książki XIX-w.
SDn-1773

DRZEWO RODOWE
domu
ZAREMBÓW Z CIELCZY CIELECKICH
herbu Zaremba
ułożone
od 1253 do 1412 na podstawie kodeksów dyplomatycznych, od r. 1412 do 1794 na podstawie akt grodzkich poznańskich, do najnowszych czasów na poostawie dokumentów familijnych
opracowali
ś. p. Archiwista Lekszycki i ś. p. Teodor Żychliński syn.

Wojciech Zaremba
† 1253.

Jan na Cielczy
wojewoda i kasztelan kaliski
† 1273.

Mikołaj
wojewoda kaliski
(gałąź od niego idąca, pozostała przy nazwisku Zaremba).

Wojciech
na Cielczy
kasztelan Santocki
† 1306.

Andrzej
Biskup Poznański
Kanclerz W. Koronny
† 1316.

Mikołaj
na Tworkowie i Cielczy.

Filip
na Cielczy
Zaremba Cielecki
Kasztelan Księżki
† 1412.

Olbracht
na Cielczy.

Mikołaj
† 1417.

Mikołaj
Zaremba Cielecki
Chorąży
potem
Kasztelan Kaliski
† 1446.

Jan
na Suchorzewie
† 1428.

Maciej
na Cielczy
† 1431.

Marcin
na Magnuszewie
† 1447.

Jan „Oszga"
na Cielczy.
Gałąź od niego idąca, wymarła w XVII w.

Marcin
† 1479.

Piotr

Mikołaj
na
Wielowsi i Cielcach.
Żony:
1. Agnieszka Roszkowska, kasztelanka gnieźnieńska.
2. Małgorzata Palędzka.

Wojciech

Stanisław
† 1492.

Jan
ł. z. „Groszek"
† 1561.
Żony:
1. Dorota Kosowska,
2. Małgorzata Dziadkowska.

Małgorzata
za Wincentym Mokrzonowskim.

Mikołaj
† 1532.

Piotr
żona Agnieszka Zagajewska.

Jerzy
Sekretarz i Podkomorzy
Zygmunta Augusta
i Stefana Batorego
† 1598.

Bartłomiej
na Cielczy i Wielowsi.
† 1596.
Ż. Anna Ostoja Gajewska.

Mikołaj
Kanonik Kaliski
† 1593.
Ż. Małgorzata Gałuszka.

Kasper
† 1582.
Ż. Małgorzata Popowska.

Mikołaj
Ż. Agnieszka Giżycka.

Linja ta wygasła w XVII wieku.

Katarzyna
za Janem Gębickim.

Małgorzata
za Wojciechem Zbyszewskim.

Jan
Kanonik Płocki.

Krzysztof
Kasztelan Sremski
† 1629.
Żony:
1. Elżbieta Grudzińska,
2. Zofja Słupska
1 v. Żychlińska,
3. Katarzyna Jastrzębska.

Mikołaj
Ż. Jadwiga Radzewska.

Jerzy
Podstoli Poznański
Ż. Jadwiga Jastrzębska.

Mikołaj
Podsędek Poznański
Ż. Dorota Domiechowska.

Mikołaj
† 1637.

Marjanna
za Stefanem Krzyckim.

Dorota
1 v. za Stanisławem Radzewskim,
2 v. za Stanisławem Lipskim.

Tomasz
† 1629.

Ksawery
Hieronim
† 1652.
Ż. Jadwiga Zadorska.

Jakób
Kanonik poznanski i płocki.

Maciej
Ż. Anna Rozrzazewska.

Bolesław
ginie pod Cudnowem
† 1660.
Ż. Ewa Święcicka.

Jan Olbracht
† 1719.
Ż. Dorota Godurowska.

Zygmunt
ur. 1617 † 1652
Kanonik płocki, poznański i krakowski
Sekretarz J. K. Mości.

Andrzej
Rotmistrz husarski
† 1668.
Ż. Barbara Cerekwicka.

Jan Teodor
Łowczy kaliski
† 1687.
Ż. Anna Woźnicka.

Jan
Podstoli i Sędzia
Poznański
† 1619.
Ż. Anna Chojnacka.

Jakób
wojski i podsędek
poznański
† 1630.
Żony:
1. Anna Zakrzewska,
2. Katarzyna Zadorska.

Hieronim
ur. 1563 † 1627
Referendarz
W. Koronny
poseł do obcych
dworów
Biskup Płocki.

Wojciech
Surogator poznański.

Łukasz
podstoli i podsędek
poznański
Sekretarz J. K. Mości
† 1638.
Żona Katarzyna
Stęgowska.

Kasper

Maciej
Sekretarz J. K. Mości
† 1648.

Aleksander
Ż. Anna
Miaskowska.

Marjanna
za Korzbokiem
Łąckim.

Katarzyna
za Maciejem
Rosnowskim.

Maciej

Aleksander

Bartłomiej
wojski poznański
poseł na Sejmy i deputat do Trybunału
koronnego
† 1645.
Żona Katarzyna
Chojnacka.

Kazimierz

Władysław
† 1676.
Ż. Katarzyna
Trąmpczyńska.

Franciszek
Przecław
ginie pod Wiedniem
† 1683.
Ż. Jadwiga
Zakrzewska.

Michał
kanonik płocki
† 1662.

Łukasz
Ż. Mieczkowska.

Hieronim Mikołaj
Gałąź od niego idąca
wygasła w XVIII w.

Jakób
Miecznik Poznański
kasztelan Kamieniecki
Ż. Marja Bielęcka.

Stanisław
Ż. Anna Torzecka.

Wojciech
Kanonik Płocki,
Deputat na Trybunał
koronny † 1730.

Piotr Paweł
Kanonik płocki
† 1749.

Przecław
Stanisław
Kanonik kruszwicki.

Andrzej
Łowczy bracławski
† 1724.

Franciszek
Michał
Chorąży Sandomierski
† 1747.
Ż. Wiktorja
Gruszczyńska.

Bolesław
Miecznik Latyszowski

Kazimierz
† 1737.
Ż. Katarzyna
Moszczeńska.

Hieronim Antoni
Miecznik Sieradzki
† 1717.
Ż. Zofja Konstancja
Bobrownicka
Starościanka Przedborska.

Kazimierz
Starosta Powidzki.
Ż. Katarzyna
Kąsinowska.

Bartłomiej
Stolnik Inowrocławski
Poseł na Sejm
† 1721.
Ż. Franciszka, Colonna
Walewska.

Urszula
za Sebastjanem
Krakowskim.

Linja ta wygasła w XVIII wieku.

Linja ta również wygasła w XVIII w.

Tadeusz

Jan

Antoni

Józef

Andrzej

Teresa
za Stefanem
Glińskim.

Adam
Ż. Anna Tomicka.

Wojciech
Generał Wojsk Koronnych
† 1777.
Ż. Urszula de Gleydek
Glover.

Konstancja
za
1 v. Chociszewskim
2 v. Orłowskim.

Jan
ur. 1718 † 1786.
Ż. Franciszka
Drochowska.

Konstancja
za Jakóbem z Kościelca
Działyńskim
chorążym wschowskim

Antoni

Józef
Kasztelan Łęcki
Ż. Marja
Miaskowska
1 v. Mycielska.

Maciej
Starosta Zgierski
Poseł na Sejm
Żony:
1. Zofja Rosnowska,
2. Joanna Lipska.

Anna
za Kajetanem
Kaczkowskim
Cieśnikiem Owruckim.

Ludwika
za Janem
hr. Komorowskim
Pułkownikiem
Wojsk Koronnych.

Stanisław
Generał major
i adjutant J. K. Mości
Kawaler Orderu
St. Stanisława
† 1789.
Ż. Zofja
Szweykowska
Wojewodzianka podolska.

Tekla
1. v. za Janem
Bratkowskim
2. v. Ignacym
Cieszkowskim.

Józef
Starosta Borszowicki
Podkomorzy J. K. Mości
rotmistrz Kawal. N.
Kawaler Orderu
St. Stanisława
ur. 1748 † 1828.
Ż. Anna
Mycielska
Starościanka Ośnicka
1. v. Potocka.

Ignacy
Kanonik Płocki
† 1890.

Teodor Marcin
Podkomorzy J. K. Mości
Kawaler Orderu
St. Stanisława.

Piotr

Maciej
Pułkownik
Wojsk Koronnych
Ż. Michalina Cielecka

Karol

Jan
Kasztelan Spicymirski
Starosta Prusinowski,
Kawaler orderów
polskich.

Ignacy
Podkomorzy J. K. Mości
Kawaler Orderu
St. Stanisława
Ż. Wiktorja
Zbijewska.

Celestyn
Kanonik Płocki.

Franciszek
Starosta Zgierski
Podstoli Radomski
Ż. Franciszka
Mączyńska.

Andrzej
Chorąży Szadkowski,
Poseł na Sejm czteroletni,
Marszałek konfederacji
Barskiej,
Wojewoda Sieradzki,
Kawaler Orderu
St. Stanisława,
Ż. Franciszka
Kossowska.

Wojciech Feliks
Starosta Muchnowski,
Deputat na Trybunał
koronny † 1790.
Ż. 1. Brygida
Mikorska
2. Pelagja
Kleniewska.

Stanisław
Ignacy Leopold
ur. 1789 † 1855.
Ż. Katarzyna Rawicz
Mysłowska † 1882.

Marja
za Stanisławem
Baczyńskim.

Ferdynand
ur. 1801 † 1878.
Ż. Honorata
Pstrokońska.
† 1880.

Teodora
† 1870.
za Generałem
Węgierskim.

Genowefa
za Władysławem
hr. Gurowskim.

Antoni
oficer Wojsk Polskich.

Onufry
Poseł na Sejm
w r. 1830
Radca Województwa
Mazowieckiego
Ż. 1. Małgorzata
Glinka
2. Aniela
Chibowska.

Seweryn
Ż. Tekla Stępkowska.

Anna
za Adamem
Węgurskim
pułk. Wojsk Polskich.

Ludwika
za Sylwestrem
Tarnowskim.

Stanisław
† 1825.
Ż. Waleneja Sobędzka

Michalina
za Maurycym
Cieleckim.

Klemens
Ż. Łączyńska.

Feliks
† 1867.
Ż. Anna Czarna
Zawiszanka.

Ludwik
Ż. Kleniewska.

Seweryna
ur. 1817 † 1896.
za Leszkiem
hr. Dunin Borkowskim.

Alfred
ur. 1821 † 1892.
Ż. Anna hr. Bnińska.

Włodzimierz
ur. 1829 † 1882.
Poseł na Sejm Galicyjski i do Rady
Państwa
Ż. Zofja
Nałęcz Moszyńska.

Wanda
ur. 1832 † 1879
za Zdzisławem
Zarembą Cieleckim.

Wiktorja
za Rejmondem
Skarzyńskim.

Konstanty
Oficer Wojsk Polskich
1831
Ż. Aleksandra
Skarzyńska.

Ignacy
Ż. Izabela
Skarzyńska.

Maksymiljan
Ż. 1. Eleonora
Niemyska
2. Józefa
Niemyska.

Anna
za Pietraszewskim.

Franciszek
Ż. Konstancja.

Antoni
Ż. Eleonora
Walewska.

Marja
za Stanisławem
Chełmskim.

Emilon

Leopold

Józef
Ż. Wsławska.

Zdzisław
† 1885
Ż. Wanda Cielecka.

Jadwiga
za Mikołajem
hr. Gurowskim.

Stefan
zginął w r. 1863.

Władysław
Ż. Adamina
Pstrokońska.

Artur Karol
ur. 1850
Poseł na Sejm Galicyjski, Komandor
ord. Polonji Restituty
z Gwiazdą i orderu
St. Grzegorza
Ż. Jadwiga
hr. Kalinowska
† 1927.

Juljusz
ur. 1870
zginął w r. 1914
Ż. Józefa
hr. Tyszkiewicz.

Zygmunt
Ż. Emilja
Moldenhauer.

Edmund
ur. 1844
zginął w r. 1863.

Bohdan
Leszek
Ż. Janina
Kornaszewska.

Roch
Ż. Józefa
Pstrokońska.

Andrzej

Maciej
† 1872.

Konstanty
† 1892.

Ludwik
Ż. Dąbrowska.

Gustaw
zginął w r. 1863.

Cezary
† 1886.

Pelagiusz
† 1867.
Ż. Marja Bąkowska.

Stefanja
† 1912
za Jerzym Nałęcz
Moszyńskim.

Jerzy

Adam
† 1890.

Halina
za Koźmińskim.

Feliks

Marja
za Ziembińskim.

Katarzyna
ur. 1885 † 1887.

Włodzimierz
Ż. Anna Skałkowska.

Zuzanna
za Henrykiem
Sienkiewiczem.

Jerzy
Ż. Zofja Skałkowska.

Piotr
zginął w wojsku polskiem 1920.

Stanisław
† 1919.

Aleksandra
ur. 1878
za Zdzisławem Gryf
Marcinkowskim.

Jan
ur. 1880
Ż. 1. Zofja
Gerliczówna
2. Regina
Koncewiczówna.

Janusz
ur. 1918.

Jadwiga
ur. 1919.

Zbigniew
ur. 1901.

Mercedes
ur. 1906
za Życkim
Stanisławem.

Witold

Marceli

Kajetan

Aleksy

Darjusz

Marja

Marja

Piotr

Iwo

Anna

Miejska Biblioteka Publiczna
w Tarnowie
Dział Starych Druków
0241-001773-00